

ikke være nødvendigt for ham at gentage denne, fordi ogsaa Tiltalte selv anker.

Saadan Anke fra begge Sider vil i øvrigt være nødvendig, hvis begge Parter ønske Landsretsdommen underkendt, medmindre enten Reglen i § 333, 1ste Stykke, kan benyttes, eller vedkommende Part stoler paa at opnaa alt fornødent gennem den Højesteret ved § 334 givne Myndighed til i et vist Omfang at tage ikke paa-beraabte Ankegrunde i Betragtning,

§ 324.

Den her omtalte Afvisning af Sagen vil for det første kunne besluttes af det i § 328 ommeldte Udvalg, hvem Spørgsmaalet først vil komme til at foreligge. For saa vidt dette Udvalg imidlertid ikke straks afviser, vil Spørgsmaalet komme til at foreligge for selve Højesteret.

§ 326.

Den i 2det Stykke omtalte Suspension maa i Henhold til § 329, 2det Stykke, kunne besluttes af det i § 328 ommeldte Udvalg eller af Højesterets Justitiarius.

§ 328.

Hvor vidt en i Henhold til § 328 afvist Anke kan indbringes paa ny, maa bero paa Beskaffenheden af den Grund, hvorpaa Afvisningen støttes. Er Anken afvist som for sent fremkommen, er denne Mangel uafhjælpelig. Er derimod Anken kun afvist som urigtig i Formen — et Tilfælde, der i øvrigt formentlig vil være meget lidt praktisk (jfr. Grundsætningen i § 241, 3die Stykke), — maa den efter fornøden Retelse kunne indbringes paa ny, eventuelt i Henhold til § 324. Er endelig Anken afvist, fordi den paaberaabte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophevelse, maa det antages, at Anken ikke kan bringes frem paa ny, selv om den da støttes paa en anden og bedre Grund. En Afvisning efter § 328 skal nemlig være lige saa endelig og bindende som en Afgørelse af selve Højesteret, og det kan fornuftigvis ikke betvivles, at en Højesteretsdom, hvorved en rejst Anke erklæres for ugrundet, ubetinget afskærer fra yderligere Anke til Højesteret i samme Sag, støttet paa andre Grunde.

§ 330.

De Omstændigheder, angaaende hvilke ny Beviser kunne forelægges Højesteret, ere:

- 1) Omstændigheder, hvorpaa det beror, om en Rettergangsfejl er begaaet eller ej,

- 2) Omstændigheder, der ifølge § 276 ere undtagne Nævningerne,

- 3) Omstændigheder, som vedrøre Strafudmaalingen (jfr. herved § 320 Nr. 5). Angaaende Ordene „Retten Beslutning“ i 3die Punktum jfr. § 329, 2det Stykke.

I Analogi med det i 2det Stykke foreskrevne maa Højesteret kunne foranledige, at Sagkyndige afgive deres Erklæring og Forklaring umiddelbart for selve Højesteret.

§ 333

Den Adgang, der i denne Paragrafs 1ste Stykke aabnes en Part, som ikke selv i rette Tid har anket, til over for en Anke fra Modpartens Side, der kan lede til ny Realitetsdom, at paastaa den indankede Dom ophævet paa Grund af Formalitetsfejl, som nødvendiggør ny Domsforhandling for Landsretten, var ogsaa hjemlet i det tidligere Forslag, — kun at den Fremgangsmaade, der i saa Tilfælde skulde benyttes, var en saakaldt „Modpaaanke“. Saadan Adgang bør utvivlsomt forbeholdes Modparten; ti Tiltalte har maaske udelukkende af Hensyn til den idømte Strafs Ringhed, eller Overanklageren udelukkende af Hensyn til den idømte Strafs relative Strængighed undladt i rette Tid at gøre en Formalitetsfejl gældende gennem Anke og udsættes nu ved Modpartens Appel for, at der idømmes henholdsvis en større Straf eller en mindre eller maaske endog slet ingen Straf. Da Sagen imidlertid allerede gaar sin Gang ind for Højesteret, er alt, hvad der her behøves, at den Part, der vil benytte den her givne Ret, i Tide underretter Modparten om, at han agter at fremsætte saadan Paastand.

§ 334.

Ved de i denne Paragraf givne Regler tilsigtes at drage al den Nytte af Prøvelsen ved den højeste Domstol, som det er muligt at drage, og særlig at skaffe den størst mulige Garanti mod urigtige Domfældelser.

I saa Henseende bestemmes det derfor, at hvor Tiltalte ved Landsret er domfældt, er Højesteret *altid og ubetinget* berettiget til, naar den under sin Behandling af Sagen finder, at en væsentlig, til Tiltaltes Betryggelse sigtende Rettergangsregel er tilsidesat, og at dette kan gøre Domfældelsens Rigtighed tvivlsom, da at opheve Dommen og hjemvise Sagen (Nr. 3). Dernæst kan Højesteret *altid og ubetinget* prøve, om Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for Tiltalte, eller den idømte